

РЕШЕНИЕ

№ 7986

гр. София, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 05.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **10280** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2-3 ДОПК.

Образувано е по жалба на В. К. Б., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1 ап.3, чрез адв. В. С., срещу Решение № ПО-90 от 10.10.2022 г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция по приходите (НАП) [населено място], с което е оставена без уважение жалбата му вх.№ 94-В-563 от 03.10.2022 г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) № С220022-023-0002472 от 08.09.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., което е наложена възбрана върху пет броя недвижими имоти, подробно описани в постановлението, на обща стойност (данъчна оценка и цена на придобиване) 52 406,30 лв.

Излагат се съображения за незаконосъобразност на решението и потвърденото с него ПНПОМ поради противоречие с процесуалния и материален закон. Жалбоподателят счита, че в искането за налагане на ПОМ и в самото ПНПОМ липсват мотиви относно релевантното обстоятелство, че без налагане на обезпечителните мерки ще се затрудни събирането на предполагаемото публично задължение. Навежда доводи, че липсва законова забрана за разпределяне на авансов дивидент и е допустимо такъв да бъде разпределян, при условие, че авансово разпределената сума не надхвърля реализираната през годината нетна печалба, поради което мотивите в искането за налагане на ПОМ са необосновани. Счита доводите си за подкрепени с мотивите на Решение № 1177/27.07.2022 г. на изпълнителния директор на НАП, както и Решение № 4900/15.07.2022 г. по адм. д.№7218/2021 г. по описа на АССГ. В допълнение сочи,

че на „ВАБО 2012“ ЕООД - дружеството, изплатило дивидента, е направена ревизия, като ревизионният акт е отменен от директора на ДОДОП С. относно авансово изплатения дивидент. Поддържа, че обстоятелството, че едно физическо лице е внасяло суми във валута по левовата си сметка, които не е изтеглило от своя валутна сметка, не може да послужи като мотив за налагане на ПОМ по чл.121 от ДОПК. Привежда доказателства, че е разполагал със суми в евро, поради което намира, че изводът, че внесената валута представлява укрит или недеklarиран доход, е голословен и неподкрепен от каквито и да е доказателства. Твърди, че пазарната стойност на закупени от него акции на „Инфра Холдинг“ АД е далеч по-ниска, от цената, която е получил, т.е. не само не е налице укриване на доход, но напротив - жалбоподателят е получил цена, която е по-висока от пазарната, поради което няма как да е укривал доход. В заключение сочи, че мотивирано искането не съдържа данни за наличие на поне предполагаемо възникване на публични задължения, тъй като нито изплатените авансово дивиденти, нито внасянето на валута по левови сметки, нито продажбата на дялове на цена, по-висока от пазарната, могат да обосноват такова предположение. В допълнение поддържа липса на съответствие по смисъла на чл.195, ал.7 от ДОПК, тъй като са му наложени и други ПОМ за същите предполагаеми задължения с произход изплатени дивиденти от „Вабо 2012“ ЕООД за 2014 г. и 2015 г. и продажба на акции на „Инфра Холдинг“ АД по номинална стойност на „Вабо 2012“ ЕООД с Постановление № С200022-023-0000728 от 28.02.2020 г., Постановление № С200022-023-0000885 от 12.03.2020 г. и Постановление № С2000-023-0001944 от 18.06.2020 г., а с Постановление изх.№ 7285/27.09.2022 г. е наложено още едно обезпечение, което, дори според публичния изпълнител, надвишава с 5 млн. лв. всички предполагаеми (бъдещи) публични задължения на ревизираното лице (РЛ). Липсвала яснота дали всички наложени до момента предварителни обезпечения са съразмерни с немотивираните бъдещи задължения на РЛ. Поддържа липса на обезпечителна нужда, тъй като преписката не съдържа данни, че публичният изпълнител е извършил преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания. Визира нарушение на чл.6 АПК, тъй като липсват обстоятелства, които да сочат за съществуваща възможност да се осуети или затрудни събирането на евентуалните публични задължения. Навежда доводи, че предварителните обезпечителни мерки са наложени върху имоти на трето лице, поради което постановлението е нищожно. Претендира се отмяна на решението и потвърденото с него ПНПОМ, както и присъждане на разноски.

В открито съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата чрез адв.Б. и адв. С., като излага допълнителни доводи, свързани с продължителността на образуваното ревизионно производство.

Ответникът - директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., чрез процесуалния си представител юкр. К., счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед №Р-22220420001075-020-001/25.02.2020 г., е възложено извършването на ревизия на В. К. Б. за определяне на задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ за периода 01.01.2014 г. – 31.12.2019 г.

С Искане №Р-22220420001075-039-002 от 23.03.2021 г. ръководителят на ревизията Р.

Т. З. е поискала налагане на ПОМ. Мотивирала се е със следните факти и обстоятелства, установени в хода на ревизията:

1. Изплатени на В. К. Б. авансови дивиденди от „ВАБО 1“ ЕООД, „ВАБО 2012“ ЕООД, „ВАБО 2005“ ЕООД „НОВЕ ИНТЕРНАЛ“ ЕООД „ВСС 2009“ ЕООД и „Априори мениджмънт“ ЕООД, преди съставянето на годишните финансови отчети (ГФО) на дружествата. Посочено е в искането, че Търговският закон (ТЗ) не разрешава и не урежда изплащане на авансов дивидент, а само разпределение на печалба, посочена в ГФО. Квалифицирал е изплатените суми като доходи от други източници, облагаеми с 10 % данък.

2. При проследяване движението на парични средства по валутни сметки на В. Б. не били установени данни за теглени от РЛ суми, докато негови упълномощени лица са правили касови вноски във валута с основание „захранване на сметка“. Внесените суми са квалифицирани като такива с неустановен произход и източник. Същите представлявали укрити и недеklarирани доходи по смисъла на чл.35 ЗДДФЛ, облагаеми, както следва: за 2017 г. – 200 472.58 лв. и за 2018 г. – 831 067.50 лв.

3. На 11.06.2019 г. бил сключен договор между РЛ като продавач и „БЕЗЕРИН 2018“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] като купувач с предмет 500 дружествени дяла на стойност 5000.00 лв. от капитала на „ВСС 2019“ ЕООД за сумата от 205 955.00 лв. Доходът от продажбата е определен като облагаем съгласно чл.33, ал.3 от ЗДДФЛ, за който се дължи данък в размер на 20 095.50 лв. тъй като не бил декларирани в отчетната 2019 г.

Относно имущественото състояние на РЛ е посочено в Искане №Р-22220420001075-039-002 от 23.03.2021 г., че при проверки в базата данни на НАП В. Б. притежава имоти в [населено място] и [населено място], [община], титуляр е на сметки в „Първа инвестиционна банка“ АД и в „Уникредит Булбанк“ АД. Върху банковите сметки бил наложен заповед с ПНПОМ № С200022-023-0000728 от 28.02.2020 г., но салдата по сметките не били достатъчни за удовлетворяване на бъдещите публични вземания. Съобразен е и предходен заповед, наложен с обезпечителна заповед по ЧНД № 584/2020 г. на Специализиран наказателен съд. Наличието на предходни заповеди правело вземането на НАП необезпечено. За обезпечаване на предполагаемия особено голям размер на бъдещите публични задължения е предложено да се направи възбрана на всички известни недвижими имоти, собственост на В. К. Б..

Посочено е в искането, че предполагаемият размер на бъдещите публични задължения е: главница 14 849 027.00 лв. и лихви 5 618 015.00 лв., изчислени към 22.03.2021 г.

Издадено е оспореното ПНПОМ № С220022-023-0002472 от 08.09.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., което е наложена възбрана върху конкретно посочени в него пет броя недвижими имоти, подробно описани в постановлението, на обща стойност от 52 406,30 лв., като предполагаемият размер на бъдещите публични вземания е 20 467 042.50 лв. В акта са възпроизведени мотивите на Искане №Р-22220420001075-039-002 от 23.03.2021 г. В допълнение е посочено, че бъдещите публични задължения на РЛ не са обезпечени, тъй като върху всички притежавани от него активи има наложени предходни ОМ и възбрани от страна на КПКОНПИ.

По повод на обжалване по административен ред ПНПОМ № С220022-023-0002472 от 08.09.2020 г. е потвърдено с оспореното Решение № ПО-90 от 10.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С.. Горестоящият административен орган е приел, че доводите на жалбоподателя във връзка с мотивите на ревизиращия екип, посочени в искането за предварително обезпечаване на задължения, не следва да бъдат

обсъждани, в тъй като същите касаят извършваната ревизия и не са предмет на разглеждане от настоящата инстанция. В допълнение е посочил, че при предприемането на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител е в условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните ОМ, тъй като публичният изпълнител не е контролен орган на ревизиращия орган по приходите и не може да оспорва неговите предположения. ПОМ се налагали в хода на ревизия или при издаване на ревизионен акт, за обезпечаване на бъдещи публични вземания, чийто размер ще бъде окончателно установен след приключването ѝ, с влязъл в сила ревизионен акт.

Приел е за неоснователни твърденията на жалбоподателя за липса на анализ на обезпечителната нужда, тъй като тя е мотивирана с констатациите, направени при извършваната ревизия. Достатъчно било да се обърне внимание на задължението, което е в особено големи размери. Като релевантно е определено обстоятелството, че В. Б. не разполага с достатъчно активи, които да гарантират събирането на публичното вземането, а предходно наложените ОМ не обезпечавали задължението в пълен размер при липса на данни, че средствата по банковите сметки на В. Б. са достатъчни да удовлетворят, както вземането на НАП, така и на другите взискатели. В заключение, решаващият орган е направил обоснован извод, че без налагането на обжалваните обезпечителни мерки изпълнението на бъдещото публично вземане не само ще бъде сериозно затруднено, а ще бъде невъзможно. Преценката за затрудненото събиране на задълженията на жалбоподателя в конкретния случай е направена на база размера на задълженията му, като е изследван въпросът за наличното имущество и с оглед необходимостта от предприемане на действия с цел обезпечаване на вземането, в защита интересите на държавата.

По-нататък, директорът на ТД на НАП е намерил, че не са нарушени изискванията на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, тъй като цитираната разпоредба може да намери приложение, само когато ревизираното лице разполага с достатъчно активи, така че налагането на обезпечителни мерки върху част от тях, да може да изпълни целта на обезпечителното производство. Твърденията, че възбранените имоти не са собственост на жалбоподателя, не били подкрепени с доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директорът на Териториалната дирекция на НАП – С. и в срока по чл.197, ал.1 ДОПК. ПНПОМ е издадено от компетентен публичен изпълнител в компетентната ТД на НАП съгласно чл.8, ал.1, т.1 ДОПК, вр. чл.167, ал.1 ДОПК, в предвидената в чл.196 ДОПК писмена форма, чрез изрично посочване на изпълнителен титул, размер на публичните задължения и правни основания по ДОПК за налагане на обезпечителните мерки. Релевантно за настоящето съдебно производство е изпълнението на предпоставките по чл.121, ал.1-3 ДОПК, вр. чл.195, ал.2-8 ДОПК и чл.197, ал.3 ДОПК. Съгласно чл.121, ал.1 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване

извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Законовото изискване в чл.121, ал.1 ДОПК за мотивиране не искането на приходния орган е израз на необходимостта от преценка на баланса между публичния интерес да се гарантира събираемост на бъдещото публично задължение от една страна, и от друга имущественото състояние на дръжника. Въз основа на тази преценка и при наличие на данни, че размерът на бъдещите публични задължения надвишава имуществото на лицето, може да се направи обосновано предположение за затруднение или невъзможност за събиране на публичните вземания като защитим публичен интерес. Дали ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение предполага съпоставка между предполагаемия размер на бъдещото задължение на материалните активи на бъдещия длъжник. Именно съпоставката между предполагаемия размер на бъдещите публични вземания и имуществото на длъжника определя като релевантен въпросът относно начина на определяне на този предполагаем размер. Становището на ответника, изразено в Решение № ПО-90 от 10.10.2022 г., че посочените в искането на ръководителя на ревизионния екип задължения не следва да бъдат обсъждани, е неправилно. След като проверката за материалната законосъобразност на наложените ПАМ изисква сравнение между размера на публичните вземания и имуществото на длъжника, обосновано последният се защитава с доводи относно начина на определяне на този размер. Респ. значителна част от мотивите на Искане №Р-22220420001075-039-002 от 23.03.2021 г. са посветени на начина на формиране на задълженията на РЛ по ЗДФЛ в хода на ревизията.

По изложените съображения, проверката на материалната законосъобразност на наложените ПОМ предполага преценка на мотивите на Искане №Р-22220420001075-039-002 от 23.03.2021 г.:

1. Искането е мотивирано с изплатени на В. К. Б. от „ВАБО 1“ ЕООД, „ВАБО 2012“ ЕООД, „ВАБО 2005“ ЕООД „НОВЕ ИНТЕРНАЛ“ ЕООД „ВСС 2009“ ЕООД и „Априори мениджмънт“ ЕООД, авансови дивиденди преди съставянето на годишните финансови отчети (ГФО) на дружествата, които ревизиращият орган е квалифицирал като доходи от други източници, облагаеми с 10 % данък.

Жалбоподателят представя Решение № 1468 от 12.09.2022 г. на директора на ДОДОП С., с което е отменен издаден на „ВАБО 2012“ ЕООД РА № С22220420000615-091-001 от 23.03.2022 г. относно установени задължения по ЗКПО за периода 01.01.2014 г.-31.12.2019 г. В хода на ревизията е установено, че преди приеманена ГФО дружеството е изплащало на едноличния собственик на капитала В. Б. авансови дивиденди, за които платецът на дохода е удържал и внасял данък. Решаващият орган е приел, че е налице законова възможност за авансово изплащане на дивиденди от търговски дружества при определени условия, които в случая били изпълнени, поради което е налице законосъобразно разпределение на дивидент по смесъла на пар.1, т.1 б. „а“ и „б“ от ДР на ЗКПО.

Според т.1 от мотивираното искане дивиденди са изплатени не само от „ВАБО 2012“ ЕООД, но и от други юридически лица. По отношение на тях не са представени доказателства, че за изплатените суми платецът на дохода е удържал и внасял данък, поради което едноличния собственик на капитала няма да дължи евентуално такъв като физическо лице. Независимо, че хипотезата е идентична на мотивите на Решение

№ 1468 от 12.09.2022 г., за целите на съдебното производство само доказаният факт е осъществил се такъв. Ето защо, и при липса на доказателства за заплатен данък върху тези суми от другите дружества – платци на дохода, не могат да се приемат за напълно оборени доводите на приходните органи относно размера на тези евентуални бъдещи публични вземания.

2. На следващо място в искането е посочено, че при проследяване движението на парични средства по валутни сметки на В. Б. не са установени данни за теглени от РЛ суми, докато негови упълномощени лица са превеждали касови вноски във валута с основание „захранване на сметка“. Така внесените суми са квалифицирани като укрити и недекларирани доходи по смисъла на чл.35 ЗДДФЛ, облагаеми, както следва: за 2017 г. – със сумата от 200 472.58 лв. и за 2018 г. – със сумата от 831 067.50 лв.

В жалбата се твърди, че ревизираното лице е разполагало със средства с установен произход, за което са приложени четири броя нареждане – разписка за изтеглени от пълномощник на В. Б. суми, както следва: 1 116 630 лв. на 28.07.2016 г., 391 800 лв. на 20.08.2016 г., 587 700 лв. на 27.09.2016 г. и 538 725 лв. на 27.12.2016 г. Според мотивираното искане се касае за следните внесени суми: 1 025 000 евро на 13.10.2017 г., които са превалутирани в 2 004 725.75 лв., от които 2 000 000 лв. са прехвърлени по сметка на „ВАБО 2017“ ЕООД с основание „прехвърляне на учредителен капитал“; на 12.09.2018 г. пълномощник М. И. е внесъл сума в евро, която е превалутирана в 7 919 775 лв. и на 09.10.2018 г. е внесена сума в евро, която е превалутирана в 390 900 лв. За целите на настоящето съдебно производство, което няма за предмет проверка на произхода на посочените суми, следва да се отбележи липсата на съвпадение между техния размер и основано – датите на изтегляне и на внасяне на паричните средства. Произходът и конкретният размер на тези суми са предмет на ревизионното производство, респ. ще бъдат преценени при проверка законосъобразността на РА. При преценка законосъобразността на процесната ПОМ съдът приема, че не са оборени доводите на приходните органи относно размера на тези евентуални бъдещи публични вземания.

3. За да обосноват евентуален бъдещ размер на вземания от 20 095.00 лв. приходните органи се позовават на сключен на 11.06.2019 г. договор между В. Б. като продавач и „БЕЗЕРИН 2018“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] като купувач с предмет 500 дружествени дяла на стойност 5000.00 лв. от капитала на „ВСС 2019“ ЕООД за сумата от 205 955.00 лв. Доходът от продажбата е определен като облагаем съгласно чл.33, ал.3 от ЗДДФЛ, за който се дължи данък в размер на 20 095.50 лв., тъй като не бил деклариран в отчетната 2019 г. В тази част жалбоподателят се брани с неотнормирани доводи, а именно, че „служебно“ му е известно, че се касае за продажба на акции в „Инфра холдинг“ АД, каквито не са мотивите на приходните органи. Ето защо и по отношение размера на това евентуално бъдещо публично вземане също не могат да се приемат за оборени доводите на приходните органи.

По изложените съображения, свързани с трите точки от мотивите на Искане №Р-2220420001075-039-002 от 23.03.2021 г. съдът приема за обоснован, за целите на настоящето производство по чл.121, ал.2, вр. чл.197, ал.2-4 ДОПК, размерът на бъдещите публични задължения на лицето. В тази връзка, съдът приема за доказана обезпечителна нужда, тъй като размерът на евентуалните бъдещи публични вземания е значително по-голям от установеното в хода на ревизията имущество на РЛ. Установяването на обезпечителна нужда изисква съпоставка между имущественото

състояние на длъжника и размера на неговите публични задължения. Ако при нея се установи, че длъжникът не разполага със свободно от тежести имущество, то е налице обезпечителната нужда, поради което доводите на жалбоподателя за липса на мотиви в тази насока са неоснователни.

С това се явява изпълнена и предпоставката по чл.195, ал.7 ДОПК, според който обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините. Съгласно чл.198, ал.2 ДОПК публичният изпълнител може да наложи няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането, което обстоятелство също е спазено, независимо от наличието на няколко обезпечителни мерки, наложени с различни ПНПОМ в хода на процесната ревизия срещу жалбоподателя.

По повод на ревизията, възложена със ЗВР №Р-22220420001075-020-001 от 25.02.2020 г. е издадено друго ПНПОМ изх. № 7285/27.09.2022 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което за обезпечаване събирането на публични вземания в предпологаем размер от 20 467 042.50 лв. е наложен запор на движими вещи – движими паметници на културата, представляващи национално богатство. Описанието и състоянието на вещите е направено въз основа на експертиза от 15.12.2006 г. на експертно-оценителна комисия към Националния исторически музей. Вещите са оценени на обща стойност от 20 480 000 лв.

Съгласно пар.5, ал.1 от ПЗР на Закона за културното наследство (ЗКН) в едногодишен срок от влизането в сила на закона лицата, които са установили фактическа власт върху движими археологически обекти или движими археологически паметници на културата до влизането в сила на този закон, са длъжни да поискат тяхната идентификация и регистрация като движими културни ценности от Националния исторически музей или от съответния регионален музей по реда на чл. 97, ал. 5. Към искането се прилага декларация, в която се описват вещите по изречение първо, с посочване на произхода им и способа за тяхното придобиване. Съгласно чл.113, ал.1 от ЗКН възмездни прехвърлителни сделки с движими културни ценности се извършват само ако са идентифицирани и регистрирани по реда на този закон. Възмездни прехвърлителни сделки с културни ценности национално богатство се извършват след писмено уведомяване на министъра на културата. В този случай държавата има право да ги придобие като първи купувач чрез министъра на културата при същите условия. Ако в 7-дневен срок от уведомяването държавата не е упражнила правото си по изречение второ, може да бъде извършена сделка с друго лице. Сделките, сключени в нарушение на ал. 1 и 2, са нищожни (чл.113, ал.3 от ЗКН). Държавата има право да придобие като първи купувач културна ценност национално богатство, предложена за продажба на търг, по първоначално обявената цена (чл.124, ал.1 от ЗКН).

Особеният статут на движимите вещи, които представляват национално богатство (чл.34, чл.54, чл.94, ал.4, чл.98, чл.99, чл.102, чл.103, чл.111, чл.112 и чл.113), конкретно възможността на държавата да ги придобие като първи купувач (със средства от държавния бюджет) бламира възможността за реална събираемост на бъдещите публични задължения на ревизираното лице чрез наложените с ПНПОМ изх. № 7285/27.09.2022 г. обезпечителни мерки. В тази връзка е неоснователно възражението на жалбоподателя за липса на съответствие по смисъла на чл.195, ал.7 от ДОПК, тъй като са му наложени и други ПОМ.

С ПНПОМ №С200022-023-0000728 от 28.02.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което е наложен запор върху банкови сметки на В. Б.. Според писмо на

„Първа инвестиционна банка“ АД от 28.02.2020 г., изготвено във връзка със запорно съобщение, по сметките няма авоар, който обезпечава дълга, има наложен предходен запор и претенции на други лица върху същото вземане. Идентичен отговор е получен и от „Уникредит Булбанк“ АД – върху сметката има наложен запор от ДСИ при Софийски районен съд. Приложено е запорно съобщение изх.№ 8115 от 13.02.2020 г. по изп.д.№ 20201110400440 на ДСИ при СРС, издадено въз основа на обезпечителна заповед по ЧНД № 584/2020 г. на СП, което удостоверява наложен запор върху банкови сметки на В. Б. в „Уникредит Булбанк“ АД. На съда е служебно известно, че жалбата на ревизираното лице срещу Постановление №С200022-023-0000728 от 28.02.2020г. е отхвърлена от съда с Решение № 4968 от 25.09.2020г. по адм.д. 4952/2020г. на АССГ. Поради липсата на достатъчно авоари по запорираните с ПНПОМ №С200022-023-0000728 от 28.02.2020 г. банкови сметки на жалбоподателя, съдът намира, че не е налице „свърхобезпечаване“ по смисъла на чл.195, ал.7 ДОПК. Представено е ПНПОМ №С00022-023-0000885 от 12.03.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което е наложен запор върху притежавани от В. Б. ценни книжа – акции и дялове в конкретно посочени търговски дружества. С Решение № 1878 от 23.03.2021 г. по адм.д.№ 4951/2021 г. на АССГ, 47-и състав, о отхвърлена жалбата на В. К. Б. срещу ПНПОМ изх.№С 200022-023-0000885 от 12.03.2020г. С Решение № 1488 от 09.03.2021 г. по адм.д.№ 7308/2021 г. на АССГ, 18-ти състав, е отменено Решение № ПО-118/02.07.2020г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 200022-023-0001944/18.06.2020г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С.. Мотивите на този съдебен акт са неотнормирани към настоящия казус, тъй като съдът е намерил, че в искането за предварително обезпечаване на задължения №Р-22220420001075-039-001/27.02.2020г. е налице противоречие по отношение вида на очакваното задължение, каквото противоречие не се установява в процесното Искане №Р-22220420001075-039-002 от 23.03.2021 г

Ответникът е представил определение от 07.02.2020 г. по НЧД № 584/2020 г. на Специализиран наказателен съд, с което се допуска обезпечение на наказанието „конфискация“ на основание чл.214, ал.2, т.1, вр. чл.213а, ал.2, т.5 от НК по предявено обвинение срещу В. К. Б. по ДП № 19/2020 г. по описа на СО при СП, пр.пр. № 2552/2020 г. по описа на Специализирана прокуратура чрез налагане на запор върху банкови сметки, запор върху поименни акции и възбрана върху недвижими имоти, за които в допълнителна молба от 25.11.2022 г. ответникът поддържа, че са идентични с тези, предмет на процесното ПНПОМ, поради което вземането на НАП не е обезпечено с оглед наличие на предходни запори и възбрани. С оглед предходно наложените обезпечителни мерки по НЧД № 584/2020 г. на Специализиран наказателен съд, които напълно съвпадат с тези, наложени по повод на ревизията, възложена със ЗВР №Р-22220420001075-020-001 от 25.02.2020 г. (запор върху банкови сметки, запор върху поименни акции и възбрана върху недвижими имоти) съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя за липса на съответствие по смисъла на чл.195, ал.7 от ДОПК поради предходно наложени ПОМ. Жалбоподателят представя Нотариален акт № 121, том I, рег. № 3162, по нот.дело № 98/06.06.2012 г. на Нотариус Б. Б. – рег. I 515 в регистъра на Нотариалната камара, с който В. К. Б. и Е. Л. Д. са надарили М. Л. Д. с конкретно описани недвижими имоти, находящи се в сграда с административен адрес [населено място], [улица], а именно: самостоятелни обекти в сградата, както следва:

1. с идентификатор 68134.100.230.1.16, съставляващ втори етаж за сградата (първи жилищен етаж) съставляващ жилище – апартамент на едно ниво с площ от 372.89 кв.м., ведно с прилежащите му: мазе с площ от 7.51 кв.м., мазе с площ от 9.74 кв.м., таванска стая с площ от 14.90 кв.м., таванска стая с площ от 11.77 кв.м., таванско помещение без посочена площ и таван с площ от 13.88 кв.м.;

2. с идентификатор 68134.100.230.1.17 – гараж в сградата с площ от 22.10 кв.м.(

3. с идентификатор 68134.100.230.1.18 – друг вид самостоятелен обект в сградата с площ от 13.25 кв.м. и

4. 18.58 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, съставляващо поземлен имот с идентификатор 68134.100.230.

Видно от съседите описани към самостоятелния обект на апартамента с идентификатор 68134.100.230.1.16 над този обект се намира имот с идентификатор 68134.100.230.1.20. Именно последният имот е предмет на обезпечителните мерки по т.1 от процесното ПНПОМ, описани като: мази, находящо се в сутерена на сградата и принадлежащо към апартамента на **третия етаж** от сградата. По идентичен начин е индивидуализиран и самостоятелният обект, посочен в т.3 от процесното ПНПОМ. Дължим е извод, че тези обекти не са предмет на прехвърляне с Нотариален акт № 121, том I, рег. № 3162, по нот.дело № 98/06.06.2012 г., *тъй като принадлежат към друг самостоятелен обект в сградата – апартамент на трети етаж (докато този по НА е на втори етаж). Още повече, че двата самостоятелни обекта имат различни идентификатори, което също ги определя като различни имоти - 68134.100.230.1.16 по НА и 68134.100.230.1.20 по процесното ПНПОМ.*

Другите ПОМ по процесното ПНПОМ също касаят различни имоти, които не са обект на Нотариален акт № 121, том I, рег. № 3162, по нот.дело № 98/06.06.2012 г. – мазе към апартамент на пети етаж, таванско помещение към апартамента на четвърти етаж и S едналина част от УПИ – недвижими имот, *частна общинска собственост*. Наложеният възбрани върху обекти, които не са самостоятелни, е проблем в изпълнителното производство и не води на самостоятелно основание до незаконосъобразност на ПНПОМ, в което производство се преценяват единствено предпоставките по чл.121, ал.1-3 ДОПК, вр. чл.195, ал.2-8 ДОПК и чл.197, ал.3 ДОПК. За пълнота на изложението съдът приема, че евентуално налагане на обезпечителни мерки върху недвижим имот – собственост на трето лице, не води до нищожност на ПНПОМ, тъй като интерес от оспорване в този случай има третото лице по аргумент от чл.197, ал.5 ДОПК. Имуществото, върху което не може да се насочат обезпечителни мерки, е уредено в чл.198, ал.3 ДОПК, в каквато насока няма възражения от жалбоподателя.

Значителната продължителност на ревизионното производство, образувано със ЗВР №Р-22220420001075-020-001 от 25.02.2020 г. не води на самостоятелно основание до незаконосъобразност на наложените ПОМ. Процесното ПНОПМ е издадено в хода на ревизия по смисъла на чл.121, ал.1 ДОПК и към датата на съдебните прения (05.12.2022 г.) не е изтекъл 4-месечният срок по чл.121, ал.4 ДОПК (считано от 08.09.2022 г.). Евентуални процесуални нарушения, допуснати в ревизионното производство, ще бъдат предмет на обсъждане при обжалване на акта по чл.119, ал.2 ДОПК.

Жалбоподателят не е предложил замяна на процесното обезпечение с друго равностойно обезпечение, нито с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа, по смисъла на чл.199, ал.1 и ал.2 ДОПК, вр. чл.208, ал.3

ДОПК. Съгласно чл.195, ал.7 ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата, което изискване в случая е спазено. Не се установява съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане по смисъла на чл.208, ал.1 ДОПК като основание за отмяна на мярката.

Въз основа на изложеното съдът приема, че оспорените актове са издадени от компетентни органи по приходите, в установената форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на закона и в съответствие с неговата цел. Дължимо е отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора е основателно искането на ответника за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт. Производството по чл. 197, ал. 2 - 4 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8 във вр. с, ал. 3 от ГПК и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ /в т. см. Решение № 1921/13.02.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13662/2017 г., I о. и Определение № 3544/20.03.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3319/2018 г., I о./.. Според последната разпоредба по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 200 лева. С оглед фактичката и правна сложност на делото съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. Б., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1 ап.3, чрез адв. В. С., срещу Решение № ПО-90 от 10.10.2022 г., издадено от директора на ТД на НАП С., и срещу потвърденото с него ПНПОМ № С220022-023-0002472 от 08.09.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., което е наложена възбрана върху пет броя недвижими имоти, подробно описани в постановлението, на обща стойност (данъчна оценка и цена на придобиване) 52 406,30 лв.

ОСЪЖДА В. К. Б., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1 ап.3, да заплати на Национална агенция по приходите – ТД на НАП С., разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: